

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203612
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6119203612.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného A. J. L., nar. XX.XX.XXXX, P.O.P. XX/XX, XXX XX Y. F., práv. zast.: JUDr. Dušan Szabó, advokát, so sídlom AK v Kráľovskom Chlmci, Nemocničná 893/7, proti povinnému Sociálna poisťovňa, IČO: 30807484, 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o vymoženie pohľadávky vo výške 1.029,- Eur, o trovách súdneho exekútora, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/33/2019 zo dňa 4. novembra 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/33/2019 zo dňa 4. novembra 2021 m e n í tak, že súd z a v ä z u j e oprávneného nahradiť trovy exekučného konania súdnemu exekútorovi: Mgr. Petr Krušina, so sídlom exekútorského úradu Lazaretská 2514/4, 811 08 Bratislava, vo výške 36 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 4.11.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 33Ek/33/2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), ktorým zaviazal oprávneného na náhradu trov súdneho exekútora vo výške 72 Eur.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 57 ods. 1, § 197 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a § 21 ods. 1, § 22 ods. 1, 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne „súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že z dôvodu, že bola exekúcia zastavená, je potrebné vyčísliť trovy súdneho exekútora. Z dôvodu, že exekúcia bola zastavená z dôvodu, že oprávnený priložil nespôsobilý exekučný titul, (ods. 35 uznesenia zo dňa 28. 04. 2021) a teda nemala byť vedená, zaviazal súd na úhradu trov súdneho exekútora oprávneného. Na základe vyššie uvedeného súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov tak ako je uvedené vo výrokovej časti.“

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený sťažnosť v ktorej namieta, že bol nesprávne zaviazaný na náhradu trov súdneho exekútora. V rámci zhrnutia dôvodov sťažnosti oprávnený uvádza, že z rozhodnutia súdu vo veci samej vyplýva „aj to, že súdom tvrdený dôvod na ukončenie exekúcie nenastal po začatí exekúcie, t. j. po doručení poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi, súdom tvrdený dôvod na ukončenie exekúcie existoval už v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi exekučný súdom dňa 5. 2. 2019. Skutkové zistenie vyššieho súdneho úradníka je teda aj v tejto časti nedostatočné a nesprávne nakoľko opomenul zisťovať dôležité skutočnosti ohľadne toho, že exekučný súd nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou ak dňa 17. 1. 2019 pri preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a pripojených príloh nedeklaroval rozpor exekučného titulu so zákonom, teda Exekučným poriadkom, dňa 5. 2. 2019 vydal poverenie na vykonanie exekúcie na základe nespôsobilého exekučného titulu, upovedomil o začatí exekúcie oprávneného, následne však protirečivým spôsobom zastavil exekúciu z dôvodu nespôsobilosti exekučného titulu. Vyššie uvedené okolnosti a súvislosti

majú dôležitý význam pre namietané rozhodnutie, nakoľko je to exekučný súd, ktorý mal zabezpečovať zákonnosť predmetného konania. Dôsledky tej skutočnosti, že exekučný súd zlyhal pri zabezpečení zákonnosti exekučného konania tým že nesprávne vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi na základe nespôsobilého exekučného titulu nie je správne pripísať na ťarchu oprávnenému tým, že na náhradu trov exekučného konania súdnemu exekútorovi súd zaväzuje oprávneného.“

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 202 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zastavuje exekúciu, vo výroku uznesenia uvedie dôvod, pre ktorý sa exekúcia zastavuje; to platí rovnako aj pre upovedomenie o zastavení exekúcie.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

8. Podľa § 611 ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne.

9. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

10. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

11. V zmysle § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

12. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

13. Súd po preskúmaní veci konštatuje, že podaná sťažnosť oprávneného proti napadnutému uzneseniu je čiastočne dôvodná a rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka bolo potrebné zmeniť v časti výšky priznanej náhrady trov súdnemu exekútorovi.

14. V prvom rade však súd vo vzťahu k sťažnosti oprávneného, ktorou namieta zaviazanie na náhradu trov súdneho exekútora uvádza, že považuje sťažnosť oprávneného za nedôvodnú. Súd nespochybňuje právo oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, je však potrebné si uvedomiť že spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva (pozri formuláciu „...patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania,...“), že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. Všeobecne možno uviesť, že pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva (podať návrh na vykonanie exekúcie), nejde o výkon práva bezodplatný. S

podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. súdny poplatok), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady súdному exekútorovi, ktorý ich má mať nahradené. Súdny exekútor nie je oprávnený bez ďalšieho poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať, s čím mu bez pochybností vznikajú náklady, ktoré by mu neboli vznikli keby oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nepodal. K tvrdeniam oprávneného, že mu nemožno pričítať pochybenia súdu, súd uvádza, že s ním je možné súhlasiť, ale o to viac to nemožno pričítať súdnému exekútorovi, ktorému vznikli náklady spojené s vedením exekúcie iba z dôvodu, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie. Preto pokiaľ vznikli v exekučnom konaní súdnému exekútorovi náklady, má ich mať nahradené od toho, kto je účastníkom exekučného konania a exekúcie a tým je iba oprávnený a povinný.

15. Zákonodarca v súvislosti s náhradou trov exekúcie nepoužíva inštitút subjektívnej právnej zodpovednosti, ktorá sa viaže na inštitút zavinenia subjektu práva, ale používa systém objektívnej zodpovednosti, t. j. zodpovednosti za výsledok a používa v § 199c ods. 1 Exekučného poriadku slovné spojenie „zastavenie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať“. V tomto smere nie je rozhodujúce konkrétne správanie sa účastníka exekúcie, ale je teda potrebné pozeráť na dôvod zastavenie exekúcie ako taký, z neho vyvodíť, kto nesie objektívnu zodpovednosť a toto preniesť do záveru o náhrade trov exekúcie. V exekučnom konaní oprávnený nesie objektívnu zodpovednosť za to, že exekučný titul je počas celej exekúcie spôsobilým titulom. Túto zodpovednosť nemožno v rámci exekúcie preniesť na niekoho iného. Taktiež na nikoho iného nemožno preniesť ani sekundárne právne následky tejto zodpovednosti (napr. v časti týkajúcej sa náhrady trov exekúcie). Ak dôvodom zastavenie exekúcie je vada exekučného titulu, je potrebné tento dôvod zastavenie vždy vykladať na vrub oprávneného. Z týchto súvislostí k tomuto problému pristúpil i zákonodarca, keď na riešenie tejto situácie zvolil vo vyššie uvedenom ustanovení sloveso pričítať, ktoré vyjadruje objektívny charakter tejto zodpovednosti namiesto slovesa spôsobil či zaviniť, ktorý vyjadruje subjektívny charakter zodpovednosti.

16. Vydaním poverenia sa oprávnený nezbavuje novej povinnosti zaplatiť trovy, ak nie sú splnené podmienky na vedenie exekúcie. Súd zdôrazňuje, že to bol práve oprávnený kto k návrhu na vykonanie exekúcie predmetný exekučný titul priložil a až do doby právoplatného rozhodnutia sudcom aj nepretržite tvrdil, že sa jedná o spôsobilý exekučný titul. Preto možno konštatovať, že posúdenie spôsobilosti predloženého exekučného titulu bolo od počiatku sporné čoho si bol oprávnený vedomý. Až konečným rozhodnutím sudcu sa uvedená pochybnosť odstránila. Uvedené posúdenie predloženého exekučného titulu tak predstavovalo riziko oprávneného, ktoré je povinný znášať minimálne v podobe trov súdneho exekútora.

17. Dôvod na zmenu sťažnosťou napadnutého uznesenia však súd videl v skutočnosti, že vyššia súdna úradníčka rozhodla nesprávne o samotnej výške trov exekúcie, na zaplatenie ktorých v prospech súdneho exekútora zaviazala oprávneného, keď vychádzala z § 22 ods. 1 vyhlášky. K zastaveniu predmetnej exekúcie súdom ale došlo z dôvodu, ktorý existoval už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie (nespôsobilý exekučný titul), správne tak mala postupovať v zmysle § 22 ods. 2 vyhlášky. Poverenému súdnému exekútorovi preto patrí náhrada výdavkov vo výške 30,-Eur, ktorá spočíva v náhrade paušálnych výdavkov vo výške 30,-Eur (50 % zo sumy 60,-Eur). Súd súdnému exekútorovi náhradu výdavkov navýšil o 20 % DPH, keďže súdny exekútor je evidovaný v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty zverejnenom Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky. Súd odkazujúc na svoj predchádzajúci výklad o zavinení oprávneného na zastavení exekúcie zaviazal na úhradu týchto trov oprávneného, keďže exekúcia sa ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným v rámci exekúcie a súčasne ide o dôvod, ktorý možno v časti nároku súdneho exekútora na úhradu jeho trov v tomto konaní podľa §199c ods. 2 Exekučného poriadku oprávnenému pričítať.

18. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokochoh tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§